

Dosarul nr. 3ra-1119/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (judecător V. Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Corcenco, D. Stănilă și D. Corolevschi)

Î N C H E I E R E

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișcă-Doneva
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de I.P. „Agenția Servicii Publice“ și de Victoria Groza,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Groza împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice“ cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului de acces la informație, obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice“ de a furniza informația și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care apelul declarat de I.P. „Agenția Servicii Publice“ împotriva hotărârii din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, a fost respins, iar apelul declarat de Victoria Groza împotriva hotărârii din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, a fost admis,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2017, Victoria Groza a depus o cerere de chemare în judecată (f.d. 1-2) împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice“ cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului de acces la informație, obligarea I.P. „Agenția Servicii Publice“ de a furniza informația ((a) În baza căror criterii (experiență de muncă, performanțe, lipsa sancțiunilor disciplinare etc.) angajații Oficiului Stare Civilă Soroca au fost selectați pentru angajare conform noii organigrame? (b) A fost sau nu Victoria Groza selectată pentru angajare conform noii organigrame? (c) Dacă nu a fost, de ce nu? (d) Dacă a fost inițial selectată pentru angajare, iar ulterior exclusă din listă, cine și de ce a decis astfel?) și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Victoria Groza a relatat că din august 2004, activează la Oficiul Stare Civilă Soroca, deținând în data declanșării acțiunii funcția de specialist superior.

A susținut că la 23 august 2017, în contextul executării Hotărârii Guvernului nr. 314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, împreună cu alți funcționari din cadrul Oficiului Stare Civilă Soroca, a semnat un preaviz de fuziune a Serviciului Stare Civilă cu I.P. „Agenția Servicii Publice“, luând cunoștință de posibilitatea concedierii.

A indicat că la 14 septembrie 2017, vizualizând pagina WEB Personal, s-a regăsit în lista de funcții a noii organigrame, acest fapt fiind confirmat și prin descifrarea salarială pentru luna august 2017, conform grilei de salarizare pentru noua funcție.

A notat că la 20 septembrie 2017, vizualizând repetat pagina WEB Personal, nu s-a mai regăsit în lista de funcții a noii organigrame.

A arătat că la 23 septembrie 2017, a expediat în adresa I.P. „Agenția Servicii Publice“, prin e-mail și scrisoare cu aviz de recepție, o cerere, solicitând, în temeiul Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, furnizarea următoarelor informații: (a) În baza căror criterii (experiență de muncă, performanțe, lipsa sancțiunilor disciplinare etc.) angajații Oficiului Stare Civilă Soroca au fost selectați pentru angajare conform noii organigrame? (b) A fost sau nu Victoria Groza selectată pentru angajare conform noii organigrame? (c) Dacă nu a fost, de ce nu? (d) Dacă a fost inițial selectată pentru angajare, iar ulterior exclusă din listă, cine și de ce a decis astfel? (e) A fost emis ordinul directorului I.P. „Agenția Servicii Publice“ privind angajarea salariaților Oficiului Stare Civilă Soroca conform noii organigrame? (f) Dacă ordinul a fost emis, când va fi adus la cunoștința angajaților Oficiului Stare Civilă Soroca? (g) De ce Victoriei Groza nu i s-a cerut specimenul semnăturii?

A evidențiat că prin răspunsul nr. 01/G-164/17 din 25 octombrie 2017, recepționat la 30 octombrie 2017, I.P. „Agenția Servicii Publice“ a refuzat furnizarea informațiilor, invocând protecția datelor cu caracter personal.

A reliefat că răspunsul este unul tardiv, având în vedere că termenul prevăzut de art. 16 alin. (1) Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație a expirat la 17 octombrie 2017.

Prin hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central (f.d. 68-70), acțiunea înaintată de Victoria Groza a fost admisă parțial. S-a recunoscut ilegalitatea refuzului I.P. „Agenția Servicii Publice“ de acces la informația solicitată de Victoria Groza. S-a obligat I.P. „Agenția Servicii Publice“ să-i furnizeze Victoriei Groza următoarele informații: (a) A fost sau nu Victoria Groza selectată pentru angajare conform noii organigrame a Oficiului Stare Civilă Soroca? (b) Dacă nu a fost, de ce nu? (c) Dacă a fost inițial selectată pentru angajare, iar ulterior exclusă din listă, cine și de ce a decis astfel? În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 01 martie 2018, Victoria Groza a declarat apel (f.d. 61-62) împotriva hotărârii primei instanțe.

La 06 martie 2018, I.P. „Agenția Servicii Publice“ a declarat apel (f.d. 63) împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți (f.d. 112-115), apelul

declarat de I.P. „Agenția Servicii Publice“ a fost respins, iar apelul declarat de Victoria Groza a fost admis. S-a casat hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției privind eliberarea informației ce necesită prelucrarea datelor cu caracter personal ale altor funcționari ai Serviciului Stare Civilă Soroca și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a obligat I.P. „Agenția Servicii Publice“ să-i furnizeze Victoriei Groza informația referitoare la criteriile (experiență de muncă, performanțe, lipsa sancțiunilor disciplinare etc.) în baza cărora angajații Oficiului Stare Civilă Soroca au fost selectați pentru angajare conform noii organigrame. În rest, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 28 iunie 2018, I.P. „Agenția Servicii Publice“ a declarat recurs (f.d. 121-124) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, I.P. „Agenția Servicii Publice“ a invocat art. 43 din Constituție și art. 6 Codul muncii, care consacrează dreptul la muncă și libertatea muncii.

A explicat că în conformitate cu ordinele Cancelariei de Stat nr. 377-A din 21 iulie 2017 și nr. 398-A din 16 august 2017, precum și cu decizia Consiliului I.P. „Agenția Servicii Publice“ cu privire la coordonarea structurilor interne și statelor de personal, în temeiul pct. 26 alin. (8) din Statutul I.P. „Agenția Servicii Publice“, la 23 august 2017, directorul acesteia a emis ordinul nr. 27 „Cu privire la aprobarea statelor de personal“, prin care în cadrul Serviciului Stare Civilă a fost redus un număr semnificativ de unități.

A făcut trimitere la art. 183 alin. (1) Codul muncii, care prevede criteriul calificării și productivității muncii la stabilirea salariaților care beneficiază de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru în cazul reducerii numărului statelor de personal.

A precizat că s-a ghidat anume de acest criteriu la reducerea Victoriei Groza, despre care fapt aceasta a fost deja informată.

A subliniat că Victoria Groza a luat cunoștință de Ordinul Serviciului Stare Civilă nr. 218p din 24 iulie 2017 privind preavizarea personalului, dar nu l-a contestat în termen.

La 13 august 2018, Victoria Groza a declarat recurs (f.d. 130-139; 140) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care decizia instanței de apel să fie modificată în sensul reparării prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei și al încasării cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, Victoria Groza a susținut că până la finalizarea cercetării judecătorești în prima instanță, a formulat o pretenție privind repararea prejudiciului moral, pe care prima instanță în mod neîntemeiat a respins-o, iar instanța de apel a omis să o examineze, în contradicție cu art. 373 Cod de procedură civilă.

Consideră că retrăirile sufletești suportate urmează a fi compensate de către instituția publică printr-o sumă bănească.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

I.P. „Agenția Servicii Publice“ a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 20 iunie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS3100053040AS (f.d. 117), iar Victoria Groza – în aceeași dată, după cum relevă avizul de recepție nr. DS3100053070AS (f.d. 118).

Astfel, recursurile au fost declarate în termen.

Examinând admisibilitatea recursurilor declarate de I.P. „Agenția Servicii Publice“ și de Victoria Groza împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursurile urmează a fi considerate inadmisibile, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recursuri nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care

se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibile recursurile declarate de I.P. „Agenția Servicii Publice“ și de Victoria Groza.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile declarate de I.P. „Agenția Servicii Publice“ și de Victoria Groza se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișcă-Doneva

Luiza Gafton